

די הייליגע קורקבן

גליון ב'

אדער

מספרים על אברך שלמד הלכות איסור והיתר, ובמשך כמה חודשים עסק באש התורה סביב דיני ה'קורקבן' יחד עם כל שכניו לספל הכולל, אם קורקבן מנוקב הריהו אסור, והאם קורקבן הוא 'חתיכה הראויה להתכבד', ושאר ההלכות הנוגעות לקורקבן.

הוא למד ולמד, אבל לא היה לו מושג מה זה קורקבן. היה זה בעיניו מושג מופשט מעולם אחר.

ביום חמישי אחד הוא נקלע לחנות של בשר ודגים, ולפתע צדו עיניו אריזה של גלאט עוף ועליו הכיתוב 'קורקבן עוף קפוא'. האברך לקח את האריזה והרימה בהתרגשות, "דאס איז דאך די הייליגע קורקבן..."

התגובות הנלהבות לגליון הראשון 'ודע' הוכיחו שאכן צדק הקמפיין הנוכחי וקלע אל המטרה בסיעתא דשמיא.

רבים מבינינו, שב"ה חיים בעולם של קדושה עליונה, תורה תפילה והתבודדות, מצאו לראשונה את הקורקבן הטמא... ב"ה שרובנו אינם מכירים כלל את המכשירים הרבים, אבל מה לעשות שהם רודפים אותנו בכל מקום. הבעיות הללו נמצאים בכל גן, מצלמה, רכב, וקל וחומר במשרדים וכדומה.

וכך נוצר מצב, שאנשים שהיו מאוד חמים ונלהבים במערכה נגד פגעי הטכנולוגיה, ודיברו בעצמם דברים קשים כנגד סמארטפונים, החזיקו בעצמם טאבלט שאפילו לא היה מסונן כדבעי (וכידוע אין בין סמארטפון לטאבלט אלא גודל הכלי)... הם החזיקו את הכלי הטמא עצמו!... ואלו מעשיות שהיו לעשרות! אנשים שמצאו את עצמם עם בעיות טכנולוגיה גדולות, אך ורק בשל חוסר מודעות!

התברר שוב ושוב, שאי אפשר להסתפק בשמיעת הדרשות "אינטרנט צא טמא", אלא חייבים לדעת את המציאות בשטח ולהזהר. לא מספיק להתחזק תמיד כנגד פגעי הטכנולוגיה ולהיות ער לנושא, אלא בכל מכשיר ודבר חדש צריך לפנות אל המומחים

// סדרת גליונות להעמקת המודעות לסכנות הטכנולוגיה

// יו"ל ע"י 'ועד והתקדשתם' דקהילת חסידי ברסלב - קרן אור לקראת שבת טהרנו תצוה תשפ"ד

**הוא
פתח את
המכשיר
בקישינוב,
ופתאום
כבר לא
היה צריך
משקפיים
ליכול
רח"ל.
הסכנה
העצומה
במכשירים
בלתי
כשרים
בחו"ל,
וכמה
מילים
על גזירת
'מראית
עין'
שתיקנו
חכמי
ישראל
בדורנו**

לעניין, ולשלול כל אפשרות של פגע ח"ו.

אנשים סיפרו שלראשונה נתוודעו לבעיות הקיימות במכשירים ששימשו אותם, והם מיהרו לטפל בהם ולתקנם. ב"ה.

ואת הדבר הזה ממשיך עתה בעז"ה העלון השני של 'ודע' עם ארבעה מאמרים נוספים על תחומים המצריכים ידע שימנע אסון. ואתה דע!

ממסיבה האמורה, לא הקדשנו בינתיים כלל מאמרים עם תוכן מרומם. התמקדנו אך ורק ברמה המעשית הנמוכה! וזאת משום שהקמפיין הזה בא להשלים את חוסר הידיעה דווקא. בעז"ה בגליון הבא, שיופיע לקראת שבת טהרנו, נקדיש גם מאמרי התבוננות והתרוממות. אבל כאן אנחנו מתמקדים דווקא בידיעת הטכניקה הפשוטה.

ואגב, יש להתייחס לשאלה שנשאלנו מכמה וכמה, למה אנו מרבים בהעתקת מאמרים משאר קהילות הקודש - וכי אי אפשר לכתוב מאמרים משלנו?

והתשובה לכך היא, שאדרבה, במאמרים אלו שאנו מביאים משאר קהילות הקודש, מתברר ומתחוויר שהמסקנה האמורה, שחובת הציבור לדעת, ושתפקידנו לעת כזאת הוא לעדכן את הציבור בכמה שיותר מידע אודות הסכנות הקיימות - זוהי לא מסקנת יחיד של ועד 'והתקדשתם'. זוהי החלטה שהתקבלה אצל קהילות רבות (מבלי לדעת אחת על השניה) לעשות סדרות מאמרים של מידע טכני. יש כאן הבנה שהיא נחלת כל הועדות והקהילות, שחובת הידיעה, היא הנצרכת והחיונית לעת כזאת (המאמרים נערכו בעז"ה על ידי אותם העורכים העובדים בשירות כלל הקהילות, והם אלו המגישים גם את הקמפיין דגן).

תפילתנו ותקוותנו שבעז"ה אכן יפעלו הגליונות את פעולתם, ואנ"ש אכן יפנימו את חובת הידיעה והשאלה לגבי כל מכשיר טכנולוגי, כי בנפשנו הדבר!

ועד והתקדשתם

גלישה בדרך לאומן

אני הזדעזעתי מהרעיון. "ממש לא. פלאפון פשוט! אני נוסע לרבי!". לא ידעתי שיש כאלו שחושבים ששמירת עינים היא מן המצוות התלויות בארץ והם משאירים את היראת שמים בדיוטי פרי... על כל פנים בוודאי לא כאשר נוסעים לרבינו הקדוש!

"הנה לך פלאפון פשוט", המוכר המרושע נתן לי מכשיר שנראה תמים ופשוט, אך קולט אינטרנט לכל דבר, וכשהגעתי לקישנוב, חוויתי על עצמי ובשרי כי "אין אפוטרופוס לעריות", כשהסקרנות הביאה אותי לגלוש ולגלוש בתוך המסך הזעיר והפצפון...

מה שראיתי שם - הלוואי שייצא לי מהעיניים אחרי מעייני דמעות ששפכתי בציונו הקדוש. הלוואי שתשובתי תתקבל.

כשהגענו לאוקראינה התעשתי. ידעתי שאי אפשר להיכנס אל רביה"ק כשהצלם בכיסי, לקחתי את הסי-2 וקיימתי בו "ובערת הרע מקרבך", ובכל המשך הדרך התקשרתי הביתה רק דרך הפלאפון של ידידי הטוב שהיה כשר וחסום באמת.

כשחזרתי ארצה, כבר חיכיתי למצוא את עסקני הטכנולוגיה ולעשות בהם שפטים. בהזדמנות הראשונה שנתקלתי באחד מהם, שפכתי עליו כל חמתי, "איך אתם מאפשרים דבר כזה? למה אתם לא הופכים עולמות? למה אתם לא מזעזעים את הציבור?".

הוא הצטער בצערי, אבל אני ידעתי, שכל תלונתי עלי ועל צווארי. הייתי צריך להתקשר אליו לפני שבועיים, לברר איזה מכשיר אסור ואיזה מכשיר מותר.

עד כאן הסיפור האמיתי כפי שסיפר בעל המעשה עצמו (מופיע כאן עם שינוי פרטים מתבקשים. יצוין כי סיפורים כאלו מתרחשים מדי שנה, ולדאבונו אינם נדירים כלל וכלל).

זה התחיל להיות מתסכל. רציתי להתקשר הביתה, והתמונות עולות בזה אחר זה. לא עמדתי בנסיון, והחלטתי שאני מתעלם וקודם כל מתקשר הביתה. כמובן שלאחר שלא זרקתי את המכשיר מיד, התקררתי כבר. בעודי עומד באין תעסוקה בתור הארוך להחמת הדרכון, הוצאתי את הפלאפון, וככה, ללא משקפיים, התחלתי לגלוש...

הרגשתי האדם המופרך ביותר עלי אדמות. אני ששילמתי במיטב כספי ע"מ לנסוע בקדושה לרבינו הקדוש, מבקש לשמור את העיניים ולזכות לאור בהירות הדרכים, אבל לא יכול לעמוד בנסיון של מכשיר טרף שבטעות הגיע לידי, ומתדרדר בדרך לרבי! געוואלד!

המוכר הציני או אני העיוור

איך באמת מגיע מכשיר כזה לידי? אני לא יודע מי האכזר, האם המוכר הציני, או אני שהלכתי אחריו בעינים עצומות. כשהגעתי לחנות הפלאפונים לקראת הנסיעה לאומן, אמרתי למוכר שאני צריך מכשיר לשבוע בחו"ל, והוא שאל אותי בחיוך קורץ "עם מייל? עם אפליקציות? עם וואטסאפ?".

המטוס זה עתה נחת בקישנוב, כשהלב מתעורר ברגשי קודש בכיסופים וגעגועים לבית חיינו ציונו הקדוש קודש הקדשים פתחתי את החגורה, ומיד הוצאתי את הפלאפון המיוחד ששכרתי עבור הנסיעה.

פתחתי את זה, חיפשתי את המספר של בני ביתי, כשבתכנתי להודיע ירושלימה שהגעתי ב"ה בשלום למולדובה, ועוד מעט אני יוצא לאומן.

ואז הבזיקה תמונה על המסך.

בתנועה אינסטינקטיבית הושטתי ידי אל המשקפיים, מבקש להסירם. אלא שהם לא היו שם. כל הדרך במטוס לא לבשתי משקפיים, כך עיניי היו שמורות ב"ה. מה קרה עכשיו?

עכשיו כנראה לא הייתי זקוק למשקפיים. התמונה הבזיקה לי ממש מול העיניים. מתוך הפלאפון שבידי!

ניסיתי להקיש כמה מקשים, להוריד את התמונה הזאת למען ה', וכמו במכת צפרדע - צצו עוד כמה תמונות, גרועות יותר. עוד כמה מקשים - עוד כמה תמונות. עוד כמה - עוד כמה. זה נהיה רק גרוע יותר מדקה לדקה.

כשחזרתי ארצה, כבר חיכיתי למצוא את עסקני הטכנולוגיה ולעשות בהם שפטים. בהזדמנות הראשונה שנתקלתי באחד מהם, שפכתי עליו כל חמתי, "איך אתם מאפשרים דבר כזה? למה אתם לא הופכים עולמות? למה אתם לא מזעזעים את הציבור?".

פצצה בכיס

מספרים שעסקן פלוני סיפר לאחד מגדולי ישראל שליט"א בהתרגשות, שרוב ככל הציבור החרדי משתמש בפלאפון כשר, תיקנו הצדיק ואמר לו "טעות בידך. לא רוב הציבור החרדי אלא כולו, ומהטעם הפשוט, שכל מי שאין לו פלאפון כשר, אינו יכול להיקרא חרדי...".

אלא שבנושא דגן, בנסיעות לחו"ל, רבה העזובה ועצומה המכשלה. אנשים שהם בהחלט חרדים לדבר ד' נופלים בפח הזה, אך ורק בגלל מחוסר מודעות.

אין מדברים כאן מכאלו שבאמת מקיימים את "הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוהים", ויותר מזה נותנים דרוור ליצרם הרע דוקא בקודש הקדשים מקום גניזתו של רביה"ק מקום המוכן לו מששת ימי בראשית פשוט ואין צריך להעלות זאת על השיח שזה לא קיים ב"ה בקהילתנו הקדושה. אולם עדיין, מחוסר מודעות לגמרי, ישנם מכשולות, ומכשולות נוראים, על ידי מכשירים תואמי כשר וכדו' שאנשים שוכרים לפעמים גם מסוכנים ירא"ש... עבור הנסיעות לאומן או בכלל לחו"ל. מבלי לדעת שיש להם טיל בכיס שעלול להתפוצץ כל רגע.

רבותי, זה מסוכן! זה יכול להיגמר בסוף הדרך! זה חייב להיות מאוד ברור, שגם בחו"ל לא משתמשים עם מכשיר שאינו כשר. ישנם פתרונות טובים למכשיר כשר בחו"ל, וצריכים רק להיות קשובים להוראת הועדה.

כמובן שפתרונות כשרים אלו נועדו רק לחו"ל. בארה"ק צריך שיהיה ברור אצלנו: כל מכשיר שאינו כשר לגמרי מטעם ועדת הרבנים לענייני תקשורת, הוא חמץ גמור ואין מקומו בביתו של יהודי. ויתירה מזאת קבעו גדולי ישראל שליט"א, שכדי שלא ניכשל בטעות עם מכשירים בלתי כשרים, יש לקנות אך ורק בחנויות עם תעודת כשרות, שאינם מוכרים רק מכשירים כשרים.

מכשיר כושט טלפון

ומכאן לסוגיית ה'שיאומי'. ישנם רבים שלא כל כך מתמצאים, ולא קולטים על מה יצא הקצף. אז הנה כמה מילים של בהירות:

עד לפני כמה שנים היתה מכת מדינה בדמותם של מכשירים פסולים שנמכרו כ'תואם כשר'. ב"ה שהמגיפה ברובה מאחורינו, אם כי לא לגמרי. עדיין כל מספר חודשים יוצא מכשיר פסול חדש עם כשרות מזויפת, עד שהעסקנים עולים על זה ומבערים אותו מן העולם.

ראה השטן שיותר ויותר יהודים נשמרים בשמירה עליונה ומחזיקים בפלאפון כשר ואמיתי, ולא יכול היה לעבור על סדר היום. מה עשה? הביא את השיאומי לעולם. השיאומי הכשר, לא היה בו כל רע, אלא שבד בבד הכניס השטן את השיאומי חצי טאצ' (יש בו גם מקשים וגם מסך מגע), זאת אומרת, בבת אחת נמכרו בשוק שני מכשירים בחזות דומה לחלוטין, הראשון כשר, השני טרף.

וכך מצאנו את עצמנו עם סמארטפונים פרוצים בכל הריכוזים החרדיים. ה' ישמרנו ויצילנו.

יש להבין: מכשיר השיאומי בנוי על מערכת אנדרואיד, אותה מערכת שמפעילה סמארטפון. מובן מאליו, שכשהשיאומי אינו כשר, הוא סמארטפון לכל דבר, ולא סתם סמארטפון, אלא סמארטפון פרוץ, 'הרג ואל יעבור'. והדבר הזה החל להסתובב בבתי הכנסת בידיהם של בחורים צעירים שחשבו שהעולם תמים ולא יודע איזה דבר-אחר הם מחזיקים ביד, שהרי לא היה ניתן להכיר על מכשיר שהוא טרף.

עד אשר נחלצו ונתאחדו גדולי ישראל שליט"א מכל העדות והחוגים, ולראשונים גזרו גזירת חכמים כמו בזמן הגמרא, משום 'מראית עין', ואסרו גם את מכשירי השיאומי הכשרים. היתה זאת המחשה טובה עד היכן מגיעה סכנת השיאומי, עד שהרבנים החליטו גם לאסור את המותר משום שנראה בדיוק כמו האסור.

כמובן וכמובן, שלא יעלה על הדעת להשתמש במכשיר השיאומי הבלתי כשר עצמו, רחמנא ליצלן. **לא משנה כמה כיפתו גדולה ופיאותיו ארוכות - המחזיק בשיאומי חצי טאצ', מחזיק בסמארטפון פרוץ רח"ל (הוא עובד על מערכת אנדרואיד), שכבר פסקו עליו כל גדולי ישראל שהוא ב"הרג ובל יעבור".** ובכלל לא יעלה על הדעת להשתמש במכשיר 'תואם כשר', כהוראתם החדה של כל גדולי ישראל לצוק"ל ויבדלחט"א. לא תסור מדבריהם.

מה לא ברור ירושלמי בעזה?

תארו לעצמכם חבר מן השורה, מישהו שיושב עמכם על ספסל אחד בכולל, שכל יום הוא מבקר בעזה. מה הפירוש מבקר? הוא מסייר שם בין הזירות, נקלע לתוך כל חילופי אש, יורד לתוך פירי הבונקרים והמנהרות, ואפילו מבקר את החטופים תחת אש כבדה, כשהוא עטוף חאלאט ירושלמי מוגן ירי....

תתפלאו לשמוע. ההוא, שעה שהוא מסיים לבקר בעזה, הוא עולה על אוטובוס וחוזר לירושלים, ועולה ליציע שבכנסת המינים (איסור גמור הוא), ומבלה שם שעות נוספות. הוא עוקב בריכוז נורא אחרי הפוליטיקאים הטמאים והקטנוניים שעה שעוסקים בשקריהם בנכליהם ובהבליהם, ואינו מסיר עין לרגע מבכירי השוטים והאפיקורסים שבעולם. הוא מנתח כל שקר פוליטי באותה אמת רצינות שיהודים מתעסקים בתורת אמת.

חשבתם שיענקל מהכולל סיים את סדר יומו? מה פתאום. בלילה הוא לוקח מטוס לאוקראינה, אבל לא לאומן אלא לקצה המדינה האחר. הוא עושה שם סיו

מהיר בין דונייצק לברודיאנסק, לוודא שהמלחמה מתנהלת לפי ציפיותיו. משם הוא טס לקטאר, ונועד עם ראשי מחבלים במסתריהם לשיחות שלום, ולאחר מכן מתכנס עם גנרלים אמריקאים ויושב עמהם ישיבות עומק, שבהם הם פורסים לפניו את דעתם המדינית והמלחמתית הסדורה, והוא עצמו אינו מאכזב אותם, וקודח ממוחו רעיונות נפלאים של מלחמה וקרב...

כל זה עושה יענקל מהשטיבל ביום אחד! ועוד לא דיברנו על הביקורים השבועיים שלו בסין ובדובאי, שם הוא כבר מוכר ממש; באיראן, שם יש לו מהלכים שונים כיצד להכניע את הרוע הפרסי; וכמובן גם בזימבבואה, בקזחסטן, בצפון קוריאה וכל מדינה שרק מדוברת בחדשות.

מפני טוהר הגליון - שגם עתה כבר התלכלך במילים שאינן מהוגנות לו - לא נמשיך היכן עוד מבקר ידידנו מהשטיבל בכל יום ויומו. לדאבוננו, הוא יורד גם לדיוטא תחתונה ונפגש עם אפיקורסים ואפיקורסיות טמאים ומטמאים שעות ארוכות. הוא חלילה אינו עושה שום דבר רע, אבל יוצא ונכנס להיכלות של טומאה ומסייר שם חדשים לבקרים.

ואחרי זה הוא מגיע אליכם לכולל, מתיישב על הספסל, ומנסה להבין את התוספות, והוא לא מבין למה זה לא הולך...

במקום שמחשבתו של אדם

לבכם יוצא מחמלה על יענקל הלז. מיהו? כיצד ייתכן שאברך יתדרדר עד כדי כך? בוודאי הנכם רוצים לעזור לו ולשכנע אותו שיפסיק את טיולי הסרק בעולם שרק מזיקים לו ולנפשו ולנשמתו.

ובכן, הכירו את מיודענו: מאזין קווי הנייעס.

רביה"ק הקדוש זי"ע מגלה לנו בליקו"מ תורה כ"ב כי "במקום שמחשבתו של אדם - שם הוא נמצא". יהודי שמאזין יומם ולילה לדיווחים ארוכים ומפולפלים (ממי?... ה"י) מעזה, מפוליטיקה, ומקטאר ואיראן, נמצא שם. הוא חי כל היום במחוזות של רוע, פחד, הבל וטומאה וכפירה. הוא מבקר במעוזים של אפיקורסות אחד אחרי השני, כשרק עוצמת האפיקורסות משתנה לפי סוג

הקו ומפעילו.

הוא לא שומע אותם, הוא נמצא שם. בכל ישותו ומהותו שוחה בים של אפיקורסות וטומאה.

אתם רואים אותו מחזיק את הטלפון או הבלוטוס ועיניו רדופות ופניו חשוכות, ואינכם קולטים שהוא עכשיו בלב לבה של חאניונס, או בנוקבא דתהומא רבא של פוליטיקה. ה' ישמרנו. הוא לא נמצא כאן בכלל. הוא נכנס לבית המדרש כשאוזנו מקשרת אותו לכל מקום שהוא היפך בית המדרש.

הוא נפגש עם אפיקורסים, רשעים, מתועבים, רוצחים, וסתם חדלי אנוש, ועם כולם הוא מאריך שיחות נפש... הם מדברים הישר לתוך מוחו הקט את מחשבותיהם הנבובות והמבלבלות, והוא חושב את זה. חושב שם = נמצא שם. נפשו מתפזרת בכל העולם, בכל מקום שהוא היפך הטוהר הוא הותיר פיסת נפש, ואחרי זה כשהוא נוחת ליד הגמרא, אתם רוצים שעוד יהיה לו לב לדעת. לא נשאר כלום מן הנפש לנפשו.

ר' יוד! חוס על נפשך. הרי אתה בעצמך יודע, שכמה שכתבנו עתה על גורלך האומלל, זה רק קצה. אתה יודע כמה ארוכה רשימת המדינות, המקומות, והדברים המפוקפקים שם מוביל אותך קו הנייעס יומם ולילה, ואתה פשוט נמצא שם וחי שם. ה' ישמרנו. ברח לך משם. מה לך חסיד'שער יונגערמאן בעזה ובכל הבלי השקר!

אף הקווים הקצרים או הכשרים השונים, גם כן אינם מטהרים את הנפש. גם אם אינם לוקחים את האדם לעזה, היזק פורתא יש בכל אופן. מעידים בפה מלא רבים שהחליטו להתנתק מכל קו נייעס שרק יהיה, ויהיה הכשר והנקי ביותר שיש, והמה ראו פתאום שיש חיים אחרים. פשוט התעלו ברוחניות וגם הרגשתם הנפשית השתפרה פלאים. בלי לדעת להסביר, כל קו, יהיה איזה שיהיה, מזיק את הנפש. זה לעומת זה עשה האלקים קווים תורניים למכביר. אפשר להתקשר לשמוע שיעורי תורה וחסידות ולנשום אוויר פסגות מטהר. זה מקדש, וזה מהנה הרבה יותר, זה מחיה הרבה יותר

חשבתם שיענקל מהכולל סיים את סדר יומו? מה פתאום. בלילה הוא לוקח מטוס לאוקראינה, אבל לא לאומן אלא לקצה המדינה האחר. הוא עושה שם סיו

דע את הפתרון

בר ישראל צריך להשתמש אך ורק עם מכשיר טלפון כשר המאושר ע"י ועדת הרבנים לענייני תקשורת.

עקב מכירת מכשירים בלתי כשרים בחנויות שונות, אין לקנות מכשיר אלא בחנויות המאושרות.

בנסיעות לחו"ל, ניתן להשיג ב"ה מכשירים כשרים כפי הוראות הועד.

כהוראת גדולי ישראל אין להאזין לקווי הנייעס, ויש לצאת מרשימות הצינתוקים של קווי הנייעס, ועצה טובה לכך היא שלא לחזור כלל לצינתוקים אף פעם.

ישנה אפשרות לחסימת כל אפשרות של קווי נייעס (כמו נטו פון וכדו').

אין לקנות ולייעד פלאפון לילדים או מתבגרים. מכשיר פלאפון ביתי צריך להימצא ברשות ובאחריות ההורים.

מומלץ לשמור על גבולות מסוימים שיבטיחו שאין מתמכרים לפלאפון. בוודאי ובוודאי בשעות לימוד, וכמו כן בעת שהות עם הילדים והמשפחה.

דע את האויב

שימוש בפלאפון תואם כשר הוריד משפחות שלימות לבאר שחת. הדברים אמורים גם כאשר "אינך מבין את הבעיה".

אם המכשיר פועל על מערכת אנדרואיד, אזי מדובר בסמארטפון פרוץ ממש, אשר עליו אנו מצווים "יהרג ואל יעבור".

מכשיר שיאומי חצי טאצ' הוא סמארטפון פרוץ לכל דבר. יהרג ואל יעבור. ומשום מראית העין, גזרו חכמי ישראל בדורנו שלא להשתמש גם עם מכשיר השיאומי הכשר.

כשיוצאים לחו"ל עם מכשיר לא כשר, נמצאים בסכנה נוראה של אינטרנט פרוץ!

האזנה לקווי נייעס משחיתה את הנפש ומקלקלת את הדעות, ומונעת כל עליה רוחנית. זאת מלבד ההפחדה הגשמית וההתמכרות הנוראה והתלות הבלתי פוסקת.

גם קווי תוכן שאינם פסולים לגמרי, רבו הבליהם, ויש מהם שתכניהם מזיקים עד מאוד, ושומר נפשו ירחק גם מהם.

השתעבדות לפלאפון כל רגע שהוא, והתרגלות להיצמד אליו בלי הפסק, מביאה את האדם לעבדות ותלות במכשירו. היפך חירות.

פלאפון הוא מכשיר של מבוגרים. לא של ילדים ואף לא של מתבגרים.

התמכרות אובססיבית לטלפון והשתעבדות מוחלטת אליו, אינה בריאה וכמובן אינה תואמת את דרך היהדות.

ידעתי, ניצלתי.

מהפכה דדמטית בתקשורת כשרה לחו"ל

בהמשך להצהרות הגדולה נגד פגיע הטכנולוגיה אשר הביס חללים הפילה הח"ל הננו להשגה עבדעוהש"ת עלה בידנו לסדר אפשרות שיהיה בזמן השדהיה בחו"ל מודולפך הכשר עברשוחכם

ע"י שבידת כרטיס סים כשר מודבת תקשורת שבבארץ ישראל ללא צורך במלפך ניד מיוחד לחו"ל |
סים כשר ללא אפשרות חיבור לאינטרנט כלל | מספר טלפן של ארץ ישראל | אפשרות הפניה ממספרם הקבוע | אץ צורך במכשיר טלפן נפרד לחו"ל | |
| מודלים חבי חלים | שדות משלוח - לפני ואחרי הנסיעה

לפרטים חו"ל:

02-673-3924

באין מענה ניתן להשאיר הודעה

צלם בהינל

מי מבין יותר בטכנולוגיה, אתה או הילד שלך? • ומה כבר במצלמה מטופשת? • שטן כל כך גדול, במכשירים כל כך קטנים

על הסכנות, על הזהירות הנדרשת בכל מכשיר שמכניסים הביתה, על הנסיונות שהקב"ה שולח לנו כדי שנעמוד בהם ונתעלה מהם. הוא סיפר סיפורים והוסיף תיאורי רגש. הילדים ישבו מסביב לשולחן - ערוך בעוגת קפה ומשקה קל שעקרת הבית הגישה נרגשת לרגל המאורע - מהופנטים ורתוקים. הפנימו כל מילה, התרגשו עד דמעות, ומשה'לע אפילו התחיל לבכות.

ר' יוחנן די נהנה מכך. בניו כשתילי זיתים שותים את דבר ה' בצמאון.

בהתרגשות רבה הוא הושיט יד אל ערימת המכשירים, והניף בפאתוס את הנגן "הנה לכם, זהו נגן כשר! אתם רואים שכתוב כאן 'כשר'. ב"ה שהבית שלנו מכניס רק מכשירים כשרים..."

ואז נהרסה החגיגה.

ילדים מספרים

משה'לע בן ה-12 היסס קצת, סלסל פיאותיו בעצבנות, סידר את נשימותיו, ופלט "אבא, זה לא נגן כשר".

"מה??? מה אמרת?", משהו התבלבל לו לר' יוחנן. מה קרה למשה'לע? מקודם בכה ועכשיו מתריס.

משה'לע השפיל את עיניו. "אבא, זה לא נגן כשר. אני יודע. שיחקתי קצת עם זה... שמעתי כאן רדיו. ראיתי פה סרטים..."

"וואסססס???", ר' יוחנן איבד את לשונו, "מה שמעת פה? אתה יודע מה זה רדיו בכלל???"

פניו של משה'לע היו איזמות. כבר התחרט שפתח את פיו, אבל הכאב

זה היה באמצע הקיץ. ר' יוחנן חזר הביתה לאחר יום רווי סברות קודש בש"ך ובט"ז, כשמוחו מרחף עדיין ב'פרי מגדים' מוקשה. הוא כלל לא הרגיש בחום הדחוס ובחדר המדרגות המלוכלך שריחו הסגיר שכבר לא ידע ספונג'ה שבועיים.

אבל רגע לפני שהוא נכנס הביתה, הוא הזדעזע. חלף בפניו נער עצוב, לבוש חולצת כדורגל עם בלורית ענק ועגילים באוזניים ואייפון ביד. מה לנער כזה בבנין שלנו? הוא עצר לרגע להתבונן בו, והוא חטף שוק.

תווי הפנים העצובות הסגירו מיד שזה אייזיק'ל הבן של קליין מקומה שלישית.

רבונו של עולם. איך הוא הגיע לשם?!

הוא נזכר איך לפני שנה עוד ראה את הנער לבוש כחסידי'שע בחור נאצל. עכשיו הוא כבר בעולם התוהו. כל כך קצרה הדרך בין החיים והמוות?!

זה זעזע את עמקי נשמתו והוא החליט שהוא הולך להבעיר את הבית.

"משה'לע, שלומי, רח'לע, ישראל מרדכי'לע, זיסי, טאטי רוצה להגיד לכם משהו. בואו לסלון", הוא הודיע מיד לאחר קריאת ה'לילה טוב' בחלל הבית.

הוא החליט שהוא הולך לערוך 'שבת טהרנו' פרטית בבית. הולכים לגדור את הבית בפני כל פגעי הטכנולוגיה, פשוט לעורר את המודעות של הילדים להיזהר, שלא ימותו כמו שמת אייזיק'ל השכן.

"איספו את הנגנים והמצלמות והניחו על השולחן", הוא ביקש ומסר לפניהם נאום לווהט. דיבר על הטכנולוגיה,

וידאו כשר, מה הבעיה?

לגבי סכנת הוידאו - ובשורות הנוכחיות עדיין אין אנו מדברים על הסרטון הביתי, אלא על סרטים בכלל - היצר נוקט בתכסיס אחר. הוא פושט טלפיו ואומר: כשר אני, לא? וכי מה רע בסרט של ל"ג בעומר במירון, או אפילו הצגה טהורה של מיטב (קלי הדעת שב) חרדי בורו פארק?

אלא שמבלי להיכנס לפילוסופיות ארוכות, המציאות היא, שרוב הצופים בסרטונים מסרטונים שונים, נמשכים אחר כך לסרטונים שאינם הכי כשרים, ועד לסרטונים שאינם הכי פסולים, ועד לסרטונים הכי פסולים... קשה למצוא אנשים שצופים בסרטים בעקביות ונמנעים מסרט שיש בו מראות אסורות. רח"ל. איך אמר פלוני צופה סרטים "אני לא צופה בסרטים מכוערים, אבל תוכניות טלוויזיה אינן בכלל סרטים מכוערים, יש שם צנזורה..."

והדבר אומר דרשני: למה אנשים שמתרגלים לצפיית וידאו עקבית, אינם שומרים על עיניהם רח"ל? ישנם כמה הסברים לפסיכולוגיה שבדבר, וביניהם: א. סרטים ממכרים, ודרכה של התמכרות שאינה מבדילה בין תכלת לקלא אילן. ב. אנשים נוטים להקל לעצמם לראות ראייה אסורה שחולפת במהירות בסרטון, ולאט לאט גם כשלא במהירות... ג. סרט זה באמת דבר מעניין. הקסם שהצליחים

והצבעים המחליפים נותנים לצופה הוא בלתי ניתן לזלזול. זה פשוט מושך. שאני סרטים דמשכי!

כך שלמעשה, אתה לא יכול להשיב ליצר דבר. הרי אתה לא רוצה להיות 'מחמיר', והוא יש לו שאלה ניצחת שאין לך תשובה: מה רע בקליפ שבו זמר משתגע על הבמה? וכי היכן כתוב שאסור?

כמו בסכנה הקודמת, אין לנו תשובות, אבל מי שיש מח על כתפיו יודע שגם בלי תשובות, צריך להיות חכם. אם המציאות היא שנמשכים מסרטים כשרים לשאינם כשרים, אזי "הרחק מצ"ט שיערים של היתר" ולא תגיע פעם אחת ליער איסור. כמובן, שהנצמדים להוראות היצרן, הוראות גדולי ישראל, חוסכים את כל השאלות הללו, משום שהם מקבלים את הוראתם המפורשת.

במכשירים הכשרים של 'לכתחילה' נחסמה לחלוטין האפשרות להכניס סרטים חיצוניים, זוהי שמירה מההיסחפות אחרי עולם צפיית הוידאו.

וידאו ביתי - למה להחמיר?

אך רבותינו חברי הבד"ץ שליט"א הורו שיש להעדיף ולקנות רק מכשירים של 'לכתחילה מלא', שבהם נחסמה הצפייה בסרטים לחלוטין, ובפרט בנוגע למצלמות הבאות במגע עם צעירי הצאן.

ולמה להחמיר? משום שבסוף בסוף, אם הילדים גדלים על צפייה בסרטים הביתיים, יהיה מאוד קשה להגביל אותם אחר כך מצפייה בסרטים אחרים, משום שכאמור הוידאו הוא בהחלט מוצר מושך, והוא ימשוך הלאה!

עדיף לא לאפשר לטון להכניס את הרגל הראשונה בבית. חסימת וידאו מוחלטת היא טריקת דלת בפני השטן שלא מאפשרת לו לעשות את הצעד הראשון בנפשנו. מומלץ וחינוי.

לסיום, יש לציין, שכיום עצם השימוש במצלמה הולך וחורג יותר ויותר מגדר הטעם הטוב, כשכל חוויה ותזוזה הופכת למוצר צילומי. זה לא בריא, זה מוציא את האדם מהחיים עצמם והופך אותו ל'צלם של החיים', וזה גם טומן סכנה רוחנית, משום שמי שמתרגל לכך, אם יגיע היום ויצטרך אימייל לפרנסתו, הוא יהיה עסוק כל היום בשליחת וקבלת תמונות (ומסתם גם סרטונים), ומשם הדרך קצרה לפי פחת. בעלי האימיילים יבינו היטב במה מדובר, משום שכל אחד מאתנו מכיר אימייליסטים כאלו שלא מפסיקים לשלוח ולקבל שטויות על כל מה שזו. העולם המודרני השתגע? למה לכם ללכת בעקבותיו. מצלמה אינה המוצר מספר אחד בבית שמלווה כל צעד ושעל. נקודה.

מבית המקדש ועד האולימפיאדה (רח"ל)

האלה, כדי לגרום להיימישע

משפחות, להביא

ללא כל בושא אולימפיאדה יונית או רומאית לתוך הבית. ישנם היום משחקים במשקפת תלת מימד, שהם גרועים יותר מכל משחק גויי שידעתם.

מושיבים ילדים, בתוך חדר הילדים, בתוך הבית הקדוש ששורה בו שכניה, ומכניסים אותם לעולם סוחר של הבל ורעות רוח, ואומרים להם: יכה יוסי את יוסי, השתגעו והתטפשו כאחרוני הגויים שבערי החושך. והכל התחיל מבית המקדש... וזה אכן נגמר בשואה...

הורים חכמים, הקפידו שבחדר הילדים שלכם הקליפה הזאת לא תיכנס, כפי שהזכירו כל גדולי ישראל. אל תתחילו לא עם סרטי בית המקדש ולא עם אושוויץ! זוהי רק ההתחלה, וההמשך רע מאוד מאוד.

אלא בכניסה לעולם אחר לגמרי. פלנטה אחרת של עולם הדמיון, ומי שיש לו קצת ראייה רחוקה, ומבין לאן הדבר הזה הולך, יודע שהעולם הולך להחריב את שארית שאריותיו שעוד נותרו בו אחרי האינטרנט.

כבר לא יצטרכו בחיים כלום מעבר למשקפת תלת מימד. מה שאין במציאות - יש בעולם הדמיון. כל מה שהרסני. כבר עכשיו, ישנם אלפי אלפים סרטונים בעולם הדמיון הלזה.

עכשיו, תראו את דרכו הערמומית של היצר. הוא הבין שיהיה לו קשה להכניס משחקים נכריים כאלו לתוך הסלון היהודי, אז כדי להכשיר את השרץ התניני המזוהם הזה, הוא הצליח למצוא אחד או שנים מיזמים תורניים נכבדים, שלכאורה מציעים שימוש טהור ואפילו נעלה במשקפות האלו.

מה שמדהים, שאין אפילו מיזמים כשרים נוספים. די בשני המיזמים הכשרים

כשאנחנו היינו ילדים, היה הגרש"ד פינקוס זצוק"ל זועק בלהבות אש נגד משחקי וסרטי המחשב, שמהרסים את נפש הילד ומגררים אותו לעולם אחר, ומנתקים אותו עולמית ממעיין הגמרא.

דומה שבשנים האחרונות זה כבר לא היה נושא בציבור שלנו. מי היה נותן לילדיו לשחק על מחשב? כל מי שטיפת שכל בקדקדו מבין שזה הרס עולמי לילדיו.

אך למרבה התדהמה, בשנים האחרונות, התופעה חזרה ובגדול, ולא רק בגדול, אלא בכפלי כפליים.

והמדובר הוא במוצר ההרסני ששמו: משקפות תלת מימד! זה לא משחקי מחשב, זה גם לא משהו שהוא מאה פעמים משחקי מחשב. זה משהו שמשחקי מחשב הם בדיחה עלובה נגדו.

אם הרב פינקוס דאג על הילד שיימשך אל הסרט ויותר לא ירצה את הגמרא, אז הפעם לא מדובר במשיכה אל הסרט,

דע את הפתרון

יש לקנות מצלמות אך ורק בכשרות 'לכתחילה', שטובי הטכנאים והרבנים הבטיחו את כשרותם ונקייתם מאינטרנט וקליטת ויפי, וכן נחסמה אפשרות הכנסת סרטים חיצוניים.

החסים על נפשם ונפש ביתם, יקנו את המכשירים בתו 'לכתחילה מלא', שבהם נחסמה אפשרות הוידאו לגמרי.

אין לקנות שום מצלמה שאיננה כשרה. במקרה שקניתם, מהרו לחסום אותה במוקדי 'אאוטנט' או 'לכתחילה'. כאמור, עדיף לחסום גם את הצפייה בסרטים.

חסימת וידאו היא טריקת דלת בפני הפורענות, ודחיקת רגלי השטן בטרם התחיל את מלאכתו.

הורים יקרים שימו לב:

סכנות טכנולוגיה קיימות כיום בכמעט כל המכשירים הדיגיטליים הקטנים, לא רק בנגן ומצלמה. בכמעט כל המקום יש היום רדיו, ולפעמים יותר מזה. רחפנים, שעונים מעוררים, וכדומה, עלולים להכיל ויפי. בכל מכשיר צריך לדעת שאכן כשר הוא בתכלית.

דע את האויב

ישנן מצלמות בשוק, שהן סמארטפונים פרוצים לכל דבר וענין. ועל כל פנים יש בהן מערכת אנדרואיד מסוכנת שעלולה לטמון בה כל סכנות הסמארטפון.

כמעט בכל המצלמות בשוק יש היום סכנת ויפי, שמשתנה בגודל חומרתה ממכשיר למכשיר, אך הצד השווה שבהם, שזה מסוכן מאוד, בפרט לאור העובדה שמדובר בשליחת תמונות.

יש היום אפשרות להכניס סרטים חיצוניים במצלמה, ואפשרות זו עלולה להזמין אליכם למצלמה את כל הסרטונים שבעולם. ודי למבין.

כרטיסי זכרון המסתובבים אצל בני נוער, עלולים להגיע לתכנים הנוראים ביותר, גם מבלי שהם בעצמם ידעו, וה"י כשהם נחשפים לכך.

שימוש מופרז במצלמה לצילום כל אירוע ותזוזה בבית, גורם להתמכרות אובססיבית, להפסד מאורעות רוחניים וחוויות גשמיות גם יחד.

צפיית וידאו, גם ביתי, גורמת למשיכת הנפש עד כדי התמכרות לסרטים, מה שעלול להסתיים רע מאוד.

ידעתי, ניצלתי.

הזקקתי לאינטרנט מסונן לצורך פרנסה

איזה סינון צריך להיסחר ואיך לא

איני יודע

ידעתי, ניצלתי.

שבט טרנטו תשעה תשפ"ד // קהילת חסידי ברסלב - קה"א אור

← כרטיס בסדרת הגליונות 'ודע' בשבועת הקרובים בעז"ה →

לדעת את האויב ולקבל פתרונות

נכנסתי לעבודת עריכה תורנית

מה צריך להקפיד בקשר למחשב

איני יודע

ידעתי, ניצלתי.

שבט טרנטו תשעה תשפ"ד // קהילת חסידי ברסלב - קה"א אור

← התשובות בגליון 'ודע' בשבוע הקרוב בעז"ה →

לדעת את האויב ולקבל פתרונות

מה שעלול להתחבא בתוך הפלסטיק הקטן

בכל ענ לא כשר לכתחילה' עזולים להסתתר רדיו, סרטים, אינטרנט, ואפילו סמארטפון כרוץ!

השבוע כלנו מנתקים

בירושלים: ביום שני בשעה 8:00
בבית שמש: ביום ראשון בשעה 8:15

בביהמ"ד אוהל הדסה

→ מקום מיוחד לנתוקים גם לנשים →

מכשיר לא בדוק הוא פצצה בודדת

עתידי: לא קונים מכשירים חדשים בלי כשרות 'לכתחילה' עבר: כל המכשירים חייבים ניתוק ותיקון

השבוע כלנו מנתקים

בירושלים: ביום שני בשעה 8:00
בבית שמש: ביום ראשון בשעה 8:15

בביהמ"ד אוהל הדסה

→ מקום מיוחד לנתוקים גם לנשים →

מרוויח על צרותיי

איש עסקים רצה לדעת אם חדרי מחשבים הם מצוה או עבי'רה - מה היתה התשובה של 'חותם'? • יש מי שעושים את הכסף על צרותיך - אל תשחק לפי הצלילים שלהם

שם חדשות ולחפש מוצרים זולים בכל העולם - מה זה אם לא גיהנם? מי שהבטיח שעוד חמש דקות הוא מגיע הביתה והוא רק נכנס לסדר משהו דחוף, והוא חוזר אחרי שעתיים של בילוי אינטרנטי על עדכונים מכל צרוע וכל זב - מה זה אם לא שחנות המחשבים שרפה אותו.

סוחר בצרות

החלק המלוכלך בסיפור הזה, שלא מרבים לדבר עליו, הוא שיש מישהו שעומד ומחייך מאחורי העמדות; הוא חוכך ידים בהנאה כשהמשתמשים נהיים יותר ויותר ממוכרים.

ושוב מעשה שהיה:

באחד הכינוסים שהתקיימו לאחרונה במסגרת 'בני חורין' באחת הקהילות החסידיות בארה"ק, התקיים פאנל שבו השתתף אחד מעסקני הטכנולוגיה, והלה הרחיב במיוחד לפני השומעים על הנקודה האמורה, שבעל חנות המחשבים אינו חושב על טובת המשתמש אלא על הכיס שלו. הוא עושה לך מבצעים לא כי הוא לקח בחשבון כיצד זה ישפיע על בריאות נפשך ועל הרוחניות שלך. הוא חושב כמה כסף הוא ירוויח בסופו של חדש, וזהו השיקול האחד והיחיד שלו.

בסיום הפאנל ניגש אברך אל העסקן, והוא אמר לו "אין לך מושג כמה אתה צודק! אני עזבתי לגמרי את חדר המחשבים והצטרפתי ל'בני חורין' פשוט מגודל הכעס על בעל המקום. מצאתי את עצמי ממוכר ויושב שעות על גבי שעות, כתוצאה מהמבצעים והפיתויים שהאיש עשה לי. לא הלכתי הביתה, הפסדתי ארוחות, הפסדתי

מעשה שהיה:

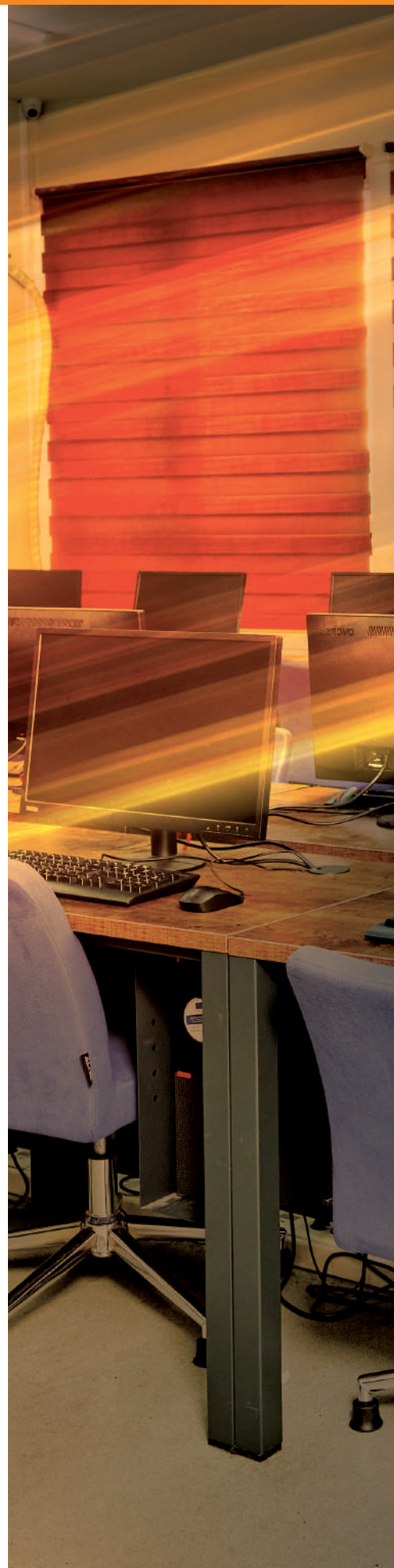
איש עסקים רצה לפתוח חנות מחשבים, אבל חך בדעתו האם ראוי הדבר מבחינה רוחנית. מצד אחד, ידוע שחדרי המחשבים הצילו רבים מלהכניס מחשב לבית, ואם כן הרי זו זכות גדולה, ומה טוב להתפרנס מזכויות. מצד שני, היכנס בכל חדר מחשבים ותראה מה קורה שם... יושבים אברכים ומכלים זמנם וממונם לריק עבור קריאת 'עדכוני המבזקים' 'הקול החרדי' וכו' וגלישה אינסופית באינטרנט המסונן... זה לא נראה כמשהו שאפשר לראות בו פרנסה בהיתר...

חשב הביזנסמן ועיין בדבר, עד שהחליט כי ישאל את מנהלי הפיקוח 'חותם'. הרי הם יודעים את המצב האמיתי, מה הציבור עושה בחדרי המחשבים, כמה זה כן מועיל וכמה זה פחות. הבה ונשמע מה הם אומרים.

והיתה התשובה של 'חותם' כך: החנות הראשונה בשכונה, היא חמשים אחוז גן עדן וחמשים אחוז גיהנם, מהחנות השניה והלאה, רק גיהנם...

היטיבו המה להגדיר... אין שטח אפור בתחום הזה. אם כבר אינך צריך לשבת על המחשב, ואתה נשאר לשבת כי המקום קורץ - זהו גיהנם. עצם המהות של חנות מחשבים היא חיובית מאוד, היא באה למנוע הכנסת מחשב לבית, היא באה לחסוך שימוש במחשב - אך השאלה הגדולה היא: למה צריכים כל כך הרבה חנויות בשכונה? וכי כיצד שימוש קל הפך לבילוי של שעות?

מי שנכנס לבדוק משהו באימייל שלו, אבל נשאר כבר שלש שעות כי זה זול וזה ממכר והוא יכול לקרוא

עצם המהות של חנות מחשבים היא חיובית, אך השאלה הגדולה היא: למה צריכים כל כך הרבה חנויות בשכונה? וכי כיצד שימוש קל הפך לבלוי של שעות?

שעות שינה, והפסדתי חיים רוחניים. כשהאסימון נפל לי שהוא מרוויח על מחלת הנפש שלי, ושהוא עושה מבצעים במטרה שאהיה עוד יותר ממוכר וחולה נפש, פשוט קיבלתי שנאה עמוקה כלפי המקום הזה. הרגשתי שהוא סוחר בנשמת. לא יכולתי להמשיך לשבת על המחשב עם הידיעה שמישהו מרוויח על צרותיי".

זה בלתי יאומן, אך חייבים להעלות את הנושא. נוצר מצב שלפעמים אנשים מתמכרים עוד יותר לחדרי מחשבים מלמחשב שמשדר המצוי, וזאת משום שרבים מבעלי חדרי המחשבים מטכסים היום עצות יומם ולילה כיצד לגרום לך לשבת יותר ועוד יותר על המחשב. הם נהנים כשאתה לא הולך הביתה לארוחת ערב. הם שבעי רצון כשאתה רץ לחדר המחשבים שעתיים לפני שבת ושעה אחרי שבת. הם שמחים כשאתה יוצא כמה פעמים מהכולל אל חדר המחשבים הסמוך. הם ישנים טוב יותר - כשאתה ישן פחות -

הם מרוויחים על החולשות שלך, על ההתמכרות שלך. אל תשחק לפי הצלילים שלהם.

הוראת קבע

הבה ונדבר עובדות:

עובדה היא, שרבים חסכו הכנסת מחשב הביתה, ורבים חסכו שימוש במחשב, הודות לחדרי המחשבים, וזה דבר נפלא, אלא שעובדה נוספת היא, שרבים כאלו שלא היו צריכים בכלל מחשב - קיבלו גישה למחשב, הודות לחדרי המחשבים,

והכל מתחיל בטעות שורשית אחת, ששכחנו את הדברים שמרן השבט הלוי זצוק"ל חזר ושינן: האינטרנט לא הותר בשופי, אלא לצורך פרנסה! ככל שהאינטרנט מתחיל לשמש כאמצעי בילוי - הוא אסור, גם אם הוא מסונן ביותר. הרי זה כמו עתון חילוני שמישהו גזר ממנו את התמונות, וכי יעלה על הדעת שהתוכן כבר מותר? הרי יש בו כפירה והשחתת הדעות בדיקו כמו בעתון עם תמונות.

וכל זה עוד לפני גזירת ההתמכרות המרחפת על כל מי שאינו נזהר ונצמד לכלל של צורך פרנסה, כאשר ברוב רשימות תפוצה לא יחדל פשע, ומרוב החיפוש באינטרנט - הזמן נגמר לריק.

התשובה המועדפת היא: בני חורין! כי מי שיכול לגמרי להתנזר מהחדרים האלה ומשום שייכות לטכנולוגיה, בוודאי זוהי הבחירה המועדפת. אך גם מי שאינו יכול להתנזר לגמרי, צריך לראות לשים לעצמו גבולות. שלא ייסחף בסחף החדרים.

גבולות לדוגמא: לעשות את הפעולה בעמידה בלבד; לצמצם את הפעולה לכך וכך דקות ללא אפשרות להמשיך; לא להיכנס אלא לחנות מחשבים רחוקה מאזור מגוריך - כך זה לא יקרה כל כך מהר. וישמע חכם ויוסיף לקח.

ואף אלו שצריכים מחשב, החלו להשתמש הרבה הרבה יותר - הודות לחדרי המחשבים.

למה? ככה. המסך המרצד יש לו איזו משיכה עצומה שטובי האסטרטגים והפסיכולוגים בעולם עמלים לפתח אותו בצורה שתניב הכי הרבה רווחים למשקיעים... האימייל על כל הניזולטרים, האינטרנט אל מיליוני האתרים, הקניות הבלתי נגמרות, מאפשרים בילוי של יממות שלימות בחדר המחשבים. אלמלא שסוף כל סוף ישנן שלש תפילות וצורך עמוק בבני המעיים לאכול משהו פעם ביממה, ייתכן שהיו אברכים שהיו ישנים בחדר המחשבים...

הליצו הליצים, שפתחת חשבון בחדר מחשבים היא בעצם פתיחת הוראת קבע חודשית גבוהה... ולכן מי שעומד לעשות את הצעד הזה, שילך מקודם לחפש הכנסה חודשית נוספת...

דע את הפתרון

- פשוט שאין להיכנס לחדר מחשבים שאינו בפקוח 'חותם' כי בנפשנו הדבר.
- יש להצמצם אך ורק בעשיית הדברים החיוניים שלשמם נכנסים, ולא להימשך אפילו לדבר אחד נוסף.
- רצוי לקבוע גבולות: להרחיק לחנות רחוקה, להשתמש בעמידה, להגביל שעת שימוש, וכדו'.

דע את האויב

- חדרי מחשבים שאינם בפקוח 'חותם' מסוכנים מאוד. פשוט שאסור להיכנס אליהם.
- כל הבעיות שבאימייל ובאינטרנט - קיימות גם בחדר מחשבים.
- בעלי חנויות המחשבים מקדישים את כל המשאבים והאנרגיות כדי למשוך אותך שוב ושוב אל החנות.
- ישנם שמתמכרים גם לחדר מחשבים, ורצים לבדוק את האימייל שוב ושוב.

דעתי, ניצלתי.

הבוס לצדן

יואל יחיאל התקבל לעבודה חדשה, ומיד הוא מחפש צרות כשהמנהל המעונב לא מבין מה ההבדל בין הסינון של רימון לנטפרי קהילתי... • הסוד שעובד קסם: שבילי נברא העולם

סוף מקונכיית משרדו המתצפת על כל האולם. "אז אתה זה יואל שמצטרף לנבחרת שלנו", נאם בפאתוס, תוך שהוא סורק ממעלה ועד למטה את עבדקנותו של העובד החדש. זקן יורד על מידותיו, אזור במותניו, כובע שידע ימים טובים יותר, ומשקפי פלסטיק. כאניאקיש.

"הבה ואראה לך את העמדה שלך, מכובדי היקר. שמענו עליך דברים נפלאים. הנה, אתה רואה בפינה הדרומית. תראה איזה מחשב חדש נפל עליך. טרי מהניילונים. גם כסא נוח, וואלה, אתה כבר הרגע יכול להתחיל לעבוד..." ---

הסינון הטופ שבטופ...

ובאותו רגע החל המאבק הגדול בלבו של יואל יחיאל.

כן לשאול. לא לשאול. מתאים? לא מתאים. יהיה מוזר. למה שזה יהיה מוזר? מיד ברגע הראשון אני עושה בעיות?! למה בעיות, זוכשה בסיסית ביותר. אבל יש פה עשרות אברכים חסידיים. לא נחשדו ישראל. אולי באמת אשאל כבר מאוחר יותר את האברך החייכן ההוא. למה להסתבך. המנהל כבר הסתכל על הגארטל שלי. לא מחפש צרות. לא יבוש מפני המלעיגים. למה תתראו. יהורא. אבל זה יסודי הדת. פיקוח נפש. יהרג ואל יעבור. מה פתאום. זה בטח לא פרוץ. אבל לך תדע איזה סינון...

מערבולת מחשבות הסתערה במוחו. המנהל חיכה שהוא יתיישב ויריץ אצבעות על המקלדת, אבל הוא אף פעם לא ניגש למחשב מבלי שהוא

הוא צעד פנימה בהיסוס. אולם העובדים הענק קידם אותו בריח לבנדר עדין ובתקתוק מקשי מקלדת שנשמע מכל עבר. הבוקר הטרי הזדחל בעצלתיים מהחלון לכל העמדות, מעניק רגעי חסד של שמש בכפור החורפי, משהו שהעובדים קיבלו בחום.

הלחץ של יואל יחיאל טיפס במעלה הקנה. האם ישא חן בעיני המנהל? העבודה הזאת מתאימה לו? האם כישוריו יוכיחו את עצמם? אולי לא היה צריך לקפוץ מיד למשרה שגדולה על מידותיו?

כמה עציצים בצד נדו לו קלות, מפגינים סימפטיה לעובד הטרי. בתנועתם הקלילה הם כמו טענו, שחששותיו לשוא, שכל העובדים עברו את התהליך הזה, ושמצפה לו כאן בעז"ה עתיד חלק ויפה. אבל לך תאמין לעציצים שהם יודעים מה שהם מדברים...

הוא התקדם במסדרון שבין העמדות. הגוון הכתום ששולט בכיפה - הגוון הסמלי של המפעל שהוטבע על כל פריטי המיתוג והרהיטים - סינוור אותו. הוא חלף על פני עובדים ששקועים בעבודתם; עובדים שלוגמים קפה בוקר ועוברים על רשימת המשימות המצפות להם, מהם שפירגנו חצי חיוך לעובד החדש. היה גם את האברך החמים שקם מהעמדה באקסטזה והושיט לו יד חמימה וחיוך גדול מאוזן לאוזן, "נעים להכיר, שמי יענקל, חדר הקפה בהמשך המסדרון, השירותים בצד שמאל, המעלית קצת לפני, לכל שאלה תזכור את העמדה שלי..."

המנהל המעונב והמבושם הגיח סוף

המאמר דן עוסק באנשים שיצאו לעבודה מכורח המציאות ולאחר התייעצות עם דעת תורה. מובן שאין כאן המלצה לכך כלל וכלל. זאת ועוד, הצגנו כאן את הסיפור בלשון זכר ובחיייו של אברך, אך באמת מכוונים הדברים עוד יותר לעבודתן של נשים צדקניות, שמצויה יותר.

ענק של בעיות טכנולוגיה שמצויות במקום העבודה יותר מכל מקום.

אז מה באמת הפתרון? איך מסתדרים עם זה?

אין תשובה טכנית אחת. בדיוק בשביל מקרים כאלו יש את ועדת 'והתקדשתם' שתפתור לכם את הבעיות. בהיסטוריה של השנים האחרונות ועדות הטכנולוגיה למהפכות סינון ברשתות שלימות ובמשרדים ענקיים, הודות להתעקשותו של אברך אחד או אשה אחת שלא וויתרו על פחות מנטפרי סינון קהילתי. בדרך כלל מעבידים רוצים לבוא לקראת העובדים, וגם מזהים היטב שיש דברים שהם קו אדום אצל העובדים, והם יחפשו פתרונות, ובעדת 'והתקדשתם' גם ימצאו להם.

תמיד יש מה לעשות, וצריך פשוט להרים טלפון לוועדת 'והתקדשתם'. זוהי התשובה הטכנית שתביא לכם בעז'ה פתרון ספציפי לכל בעיה בעיה.

המחשב מחכה לרגע הזה

אבל חייבים לומר, שאם אין תשובה טכנית אחידה, עדיין יש תשובה השקפתית אחת, והיא: גאווה דקדושה! בשבילי נברא העולם!

יואל יחיאל - וכל מי שמוצא את עצמו בסיטואציה כזאת - זכור היטב: העולם נברא בשבילך! כל המשרד הזה על עשרות עמדותיו לא נוצר עבור משתמשי רימון! אלא בשבילך! אולי רוצים מן השמים שתעביר כאן את המשרד לנטפרי, ואולי רוצים מן השמים שתעזוב את העבודה ותקדש שם שמים. יהיה מה שיהיה, המשרד הזה כולו מחכה

פרומער חזון איש'ניק.

חשוב להבין שנקטנו רק בדוגמא לדילמה רחבה יותר. זה לא סוג הסינון. מקומות העבודה, מטבע הדברים, אינם בשליטתו של העובד, וכך מוצא את עצמו העובד החרדי/העובדת החרדית נתונה לגחמותיו של בעל-בית ומנהל - קל דעת לפעמים - שאמור להחליט מהו סינון טוב ומה כבר מדי סגור...

יואל יחיאל, אם היה יושב במשרד אישי משלו, הוא היה יושב על מחשב עם סינון נטפרי, מסלול קרן אור, פלוס וידיאוף על המחשב, ומסתם גם רשימה לבנה... אבל כשהוא מתייצב לפני המנהל המעונב והמודרני, הלה לא יבין מה הבעיה בפחות מ'רימון'...

זה קורה ליואל-יחיאלים, לאברכים, זה קורה לנשות אנ"ש, זה קורה לבנות אנ"ש. זה לא נגמר בסינון, זה לפעמים כולל גם שאלות של סמארטפונים ("זה לא אישי, זה לכל החנות"...), וטאבלטים ("זה כלום, זה רק וואטסאפ"...), ומגוון

”
אבל אז ריצדו לפניו
המילים ב'ליקוטי
תפילות' שהוא
לא מפספס אפילו
יום אחד, "ואפלו
ההכרחיות מה שאני
מכרח לעסוק באיזה עסק או משא ומתן
בשביל פרנסה,
תזכני ברחמיך
הרבים שיהיה העסק
לשמך הגדול". שיהיה
העסק בקדושה
ובטהרה! לשמך
הגדול!

יידע איזה סינון יש עלי. הוא רצה לשאול את המנהל ברחל-בתך-הקטנה איזה סינון יש כאן, אבל המעונב הזה עוד יכול לחשוב שהוא איזה פרומאק...

אבל אז ריצדו לפניו המילים ב'ליקוטי תפילות' שהוא לא מפספס אפילו יום אחד, "ואפלו ההכרחיות מה שאני מכרח לעסוק באיזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה, תזכני ברחמיך הרבים שיהיה העסק בקדושה ובטהרה לשמך הגדול". שיהיה העסק בקדושה ובטהרה! לשמך הגדול! הוא החליט שהוא לא נוגע במחשב לפני שהוא יודע. יהיה מה שיהיה. יחטוף קצת בושות. לא יקרה כלום.

"כבוד המנהל", הוא שאף אוויר כמה שהוא רק הצליח, "אם אפשר לדעת, איזה סינון יש כאן על האינטרנט. אני מתאר לעצמי שכחברה חרדית יש לכם את הסינון הטופ שבטופ..."

"וואו, שאפו על הרצינות שלך", המנהל התרגש, "רואים עליך שאתה ירא שמים. לפני שנוגעים במחשב מבררים על הסינון. ככה יפה! אני מעריך את זה. אני גאה לספר לך שיש לנו 'רימון'. כל המחשבים פה מסוננים 'הרמטית' עם אינטרנט 'רימון'..."

יואל יחיאל לא ידע את נפשו. ביקש לפרוץ בצחוק אדיר ומתגלגל, אבל כבוד הבריות מנע אותו. מה עושים עכשיו? הרי ברור שתוך כמה דקות הוא יהיה בחוץ. החלום נגזו. הפרנסה נגמרה לפני שהתחילה. הג'וב הלך. האמנם תמה תקותו לפרנסה מכובדת?

פרומקייט או בסיס שבבסיס

למי שעדיין לא הבין, אינטרנט רימון זה סינון שרחוק מלהיות סינון... עבור חסיד'ישע יונגערמאן זה בעצם כמעט אינטרנט פרוץ... אולי לציבור הד'לי זה מספיק... אך למרבה הפלא והמוזרות שבדבר, עדיין ניתן למצוא מקומות עבודה חרדיים עם הסינון הזה, וכשבא האברך החסידי וטוען מול ההנהלה 'הייתכן, נדים לו בראש כאילו הוא איזה

לרגע הזה, זה כל ייעודו. בשמים עומדים וצופים במאבק שלך ולא בכל עשרות העובדים השקועים ב'רימונים'... הקב"ה עם כל פמליא של מעלה עומדים כאן ליד המחשב שלך, ונהנים מהעוצמה האלקית שאתה מפגין.

מחשבים פרוצים לא נבראו כדי להחטיא, אלא כדי שיבוא היואל יחיאל בעיצומו של בוקר חורפי קפוא, ויחמם את המשרד כולו בהתעוררותו לקרבת השי"ת. הניצוצות האלקיים המחיים את כל המחשבים כאן, לא נמצאים כאן כדי להחיות רע, אלא כדי למשוך לקרבת השי"ת. כיצד? בתשובה הנועזת והכנה שלך למעביד: אני צריך לברר אם אני יכול לעבוד על מחשב כזה! כמה פשוט, כמה מרעיש עולמות.

המשרד נברא בשבילי

בכלל יש לדעת, שהקוד 'שבילי' נברא העולם הוא פתרון קסם בכלל להחזקת מעמד רוחנית ביחס מול מעביד וסביבת עבודה מודרנית. אין מדברים כאן על עבודה בסביבה חילונית, שזה לא משהו

שאנו שייכים לזה ב"ה כלל וכלל, אבל גם בסביבה חרדית, לא כל מקום תואם במדויק את הליכות חייו של ברסלב'ער יונגערמאן ותפיסת עולמה של אידישע מאמע. זה לא סוד שפעמים רבות חייבים לשמור על קו מפריד בין החברים לעבודה, שלא ניסחף לרמתם. וכל אחד שואל: איך עושים את זה?

הסוד הגלוי הוא האמור: ויגבה לבו בדרכי ה'! אם אידישע מאמע תזכור שכל המשרד כאן לא נברא אלא כדי להביא לעולם את ההתרחקות המוחלטת שלה מכל מה שצריך להתרחק; אם חסיד ברסלב יזכור שבאמירתו בקול את הגיגי מהלך מחשבתו החסידי השמור הוא ממלא את תפקידו האלקי של המשרד - זה יהיה קל יותר וברור יותר.

העולם נברא בשבילנו, בניו חביביו של מקום שמגלים כאן אורו יתברך. העולם עלה במחשבה וירד לעשיה אך ורק כדי שאנו נכריז כאן עוצמה אלקית. לא ייתכן שנתבייש לעמוד מול מחשב ולבקש שהוא יהיה כרצון השי"ת. זה פשוט לא מתאים. זה הרי הייעוד שלו! כשאני מתייצב מול

המעביד - עם כל דרישה יהודית שתידרש - אני בא ממקומו של המעביד האלקי האמיתי. הבוס לצדי. אמנם אני מבקש בצורה ידיונית כמתבקש, אבל בתוכי מבעבעת הידיעה שאני עומד על משהו שבעצם שלי. של רבוני.

(וברמה המעשית יש לדעת אכן להציב רגל גם בנושאים שונים שאינם קשורים דווקא להלכות צניעות ואינטרנט. למשל: כיום מקובל מאוד להפוך את צוות העובדים לסוג של משפחה על ידי ערבי גיבוש וכדו', בה בשעה שאתה לא חלק ממשפחה ברמה ירודה כזאת! המציאות מראה בחוש, שפעמים רבות הדבר גורם במישרים או בעקיפין לירידה רוחנית ממשיית! וגם כשליך אין ירידה ספציפית, צריך לחשוב גם על עובדים נוספים במשרד שלהם זה כן מזיק... אז זה המקום שלך לייצר את ה'רוח גבית' לשאר העובדים שידעו גם המה לשמור על מקומם הרוחני. בטווח הקצר זה אולי ייראה שאתה אדם קיצוני, אבל בטווח הארוך זה יגרום לעליה רוחנית לכל הצוות, וישמור על מקומך המרומם מבלי להזדקק לרדת).

דע את הפתרון

לברר מול הועדה אם כל המחשבים במקום העבודה מסוננים ומאושרים.

באם יש בעיות - הועדה תפעל בעז"ה למציאת פתרונות.

לא להרגיש נחיתי מול המעביד כשאתה עומד על זכויותיך היהודיות. הבוס של כל העולמות לצידך!

ידעתי, ניצלתי.

דע את האויב

מקומות העבודה עלולים להיות מוקש ומכשול חזק בעניני טכנולוגיה.

מעבידים רבים מחזיקים בסינון של בדיעבד שבדיעבד שאינו מתאים כלל וכלל ליהודי.

תמרו אדום: מצוי בחנויות ומשרדים שיש טאבלט וסמארטפון לשימוש העובדים. יש להתרחק לגמרי מכל מגע, ולהתייעץ עם דעת תורה אם מותר בכלל לעבוד שם.

גם קופה רושמת עלולה להוות סכנת אינטרנט! לידיעתכם: הרבה קופות רושמות יש בהן אינטרנט, לפעמים פרוץ רח"ל, והקופאיות נופלות שם לפי פחת רח"ל.

הזרנה מעשית:

בשורה משמחת:
במהלך שבוע הבא יתקיים בעז"ה

שיעור מיוחד

עם אחד המומחים בענייני טכנולוגיה

עבור ה"אידישע מאמע"
לדעת את הדרך לילך בה
והמעשה אשר יעשון

**השיעור המיוחד
יעלה בעז"ה בקו
נשות הקהילה**

ניתן להשאיר שאלות בקו נשות
הקהילה עד ליום א' תצווה בערב

פרטים בקו נשות הקהילה

// שבת טהרת תצווה תשפ"ד // קהילת חסידי ברסלב - קרן אור

לַדַּעַת פִּי אֲנִי ה' מִקֵּד שִׁיבָם

בני קהילתנו
הקדושה מתכוננים
כולם כאחד

לקראת שבת טהרנו

שתיערך בעז"ה
בשבת קודש
פרשת תצוה הבעל"ט
בקהילתנו הק'

שבה נתחזק ונתרומם
ונתבצר יחד מול
נסיונות הדור האחרון
בפני המכונולוגיה
הנוראים ה"י

פרמים יבואו אי"ה

// שבת טהרנו תצוה תשפ"ד // קהילת חסידי ברסלב - קרן אור